

Drahí bratia a sestry v Kristovi,

hneď v úvode tohto Pastierskeho listu vás chcem srdečne pozdraviť a všetkým vám chcem poblahopriať do dní roku 2009 slovami svätého Pavla: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, i od Pána Ježiša Krista“ (1 Kor 1, 3). Vianočné sviatky, ktoré sme prežívali, i dnešná Slávnosť Zjavenia Pána, nám prinášajú posolstvo pokoja a lásky. Pokoj a láska sa ukazujú v kráse narodenia Ježiša Krista, z ktorého plnosti sme aj my všetci dostali milosť za milosťou (porov. Jn 1, 16). Po pokoji a láske prahne každé ľudské srdce.

Evanjelium nám opisuje mudrcov, ktorí prichádzajú v pokoji, a tento pokoj už nesú vo svojom vnútri. Nestrácajú ho ani vtedy, keď sa im z obzoru stratí hviezda, ktorá ich viedla, ani kráľ Herodes, ktorý bol rozrušený z ich neúnavného hľadania nového kráľa. Takýto pokoj sa rodí zo silnej viery. Keď sa na to pozrieme obrazne, hviezda je niečo malé a vzdialené; niečo, čo zachytíme okom iba vtedy, ak je v našom okolí tma. Podobne je to aj s našou vierou: mnohokrát, to čo nás vedie ku Kristovi sa môže zdať malé, vzdialené, tápajúce vo tme. No, len neúnavným hľadaním a vedením, nás viera môže doviest' ku Kristovi.

Mudrci nosia v sebe dar pokoja, Herodes nosí rozrušenie. Je nepokojný a nespokojný, pretože sa cíti byť ohrozený bezmocným dieťaťom. Má strach, že jeho moc a miesto zaujme niekto iný, a preto sa v bezmocnosti pokúša zničiť, to čo ho ohrozuje. Vnútorň nepokoj ho núti šíriť ho aj v svojom okolí, keď „si dal potajomky zavolať mudrcov a podrobne sa ich vypytoval, kedy sa im zjavila hviezda“ (Mt 2, 7).

Pri ďalšom čítaní i počúvaní tejto úžasnej udalosti, sa dozvedáme, že mudrci prichádzajú nielen v pokoji a s pokojom, ale prichádzajú aj s láskou. Nie s obyčajnou láskou, ale s láskou, ktorá sa chce rozdávať, a nič za to nečaká. Prichádzajú s nezištnou láskou. Keďže sa pri Božom Synovi sami cítia byť najprv obdarovaní, aj oni prinášajú kráľovské dary: zlato, kadidlo a myrhu, ktoré identifikujú život Krista – kňaza, proroka a kráľa. Aj tu sa ukazuje, že láska je láskou, iba ak je darovaná. Svätý Ján vo svojom Prvom liste hovorí: „Čo je láska, poznali sme z toho, že on položil za nás svoj život. Aj my sme povinní dávať život za bratov“ (1Jn 3, 16). Istá múdrosť hovorí, že všetci sme bohatí na rozdávanie a chudobní na prijímanie. Myslím, že v prijímaní Kristových milostí a Jeho lásky, táto pravda platí niekoľkonásobne.

Drahí bratia a sestry, pokoj a láska nie sú mimo nás, sú v nás a majú vychádzať z nášho vnútra. Ak by boli mimo nás, tak náš vnútorň pokoj a prejavy lásky by záviseli od toho ako sa k nám správa naše okolie, a ako nás ovplyvňujú udalosti, ktoré sa dejú okolo nás. Pokoj a láska, s ktorou prichádzajú mudrci k Ježišovi vychádza z ich srdca, ktoré nemôže ovplyvniť ani negatívne Herodesovo správanie. Neskôr tento postoj sám Ježiš potvrdí v Evanjeliu vetou: „Dobrý človek vynáša z dobrého pokladu svojho srdca dobro a zlý človek zo zlého vynáša zlo. Ved' z plnosti srdca hovoria jeho ústa“ (Lk 6, 45).

Je pravdou, že niektoré okolnosti nášho života nemôžeme ovplyvniť, no vieme, že im môžeme čeliť postojom nášho srdca. Toto si vyžaduje veľa odvahy a spolupráce s Božou milosťou, ktorú môžeme čerpať v úzkom a osobnom vzťahu s Kristom, pretože pokoj a láska sú Božie dary. Samotná slávnosť Zjavenia Pána je príležitosťou obohatiť sa týmito darmi.

Rád by som chcel upriamiť vašu pozornosť ešte na jednu tradičnú záležitosť. V mnohých farnostiach našej diecézy si počas týchto dní žiadame požehnávať naše domy a priestory, v ktorých počas dňa trávime čas. Je to krásna tradícia, ktorá sa ale ľahko môže stať poverou, čo znamená, že stratíme z obzoru jej pravý zmysel. Aký význam nesie toto požehnanie?

Keďže v požehnaní domu a iných obytných a pracovných priestorov ide o sväteninu, *Katechizmus Katolíckej Cirkvi* nám to objasňuje: *Medzi sväteniny patria predovšetkým požehnanie (osôb, jedla, predmetov, miest). Každé požehnanie je oslavou Boha a prosbou o jeho dary. Kresťania sú v Kristovi požehnaní Bohom Otcom "všetkým nebeským duchovným požehnaním" (Ef 1,3). Preto Cirkev udeľuje požehnanie vzývaním Ježišovho mena, pričom sa obyčajne robí znak svätého Kristovho kríža (KKC 1671).*

„Sväteniny neudeľujú milosť Ducha Svätého na spôsob sviatostí, ale modlitbou Cirkvi pripravujú na prijatie milosti a uspôsobujú na spoluprácu s ňou. "A tak liturgia sviatostí i svätenín spôsobuje, že dobre disponovaným veriacim takmer všetky udalosti ich života sú posväcované Božou milosťou, prameniaccou vo veľkonočnom tajomstve umučenia, smrti a zmŕtvychvstania Kristovho, z ktorého čerpajú svoju účinnosť všetky sviatosti i sväteniny. A takmer každé správne používanie hmotných vecí sa dá zamerať na posvätenie človeka a oslavu Boha“ (KKC 1670).

„Medzi sväteninami majú dôležité miesto požehnania. Obsahujú zároveň oslavu Boha za jeho diela a dary a prosbu Cirkvi, aby ľudia mohli užívať Božie dary podľa ducha Evanjelia“ (KKC1678).

Chcem vás povzbudiť a vám pripomenúť, aby ste tradičné požehnávanie domov a obytných priestorov prijímali ako udalosť, ktorá vám pomôže pripraviť si srdcia na prijatie Božej milosti. Spolupráca s Božou milosťou nech vás vedie ku vďačnosti za Boží dar domova a miesta, v ktorom môžete rozvíjať predovšetkým vzťah s naším milujúcim Otcom, ale z ktorých môžete prinášať požehnanie všade tam, kde sa nachádzate, či prichádzate.

Želám vám, aby vaše srdcia boli neustále naplnené pokojom a láskou, lebo kde je pokoj a láska, tam je aj požehnanie. Buďte nositeľmi pokoja, ktorým neotrasú žiadne problémy a neočakávané udalosti, ktoré prináša život; prinášajte lásku, ktorá nech je vždy v znamení Kristovej obetavej a rozdávajúcej sa lásky; a nositeľmi požehnania, ktoré bude vášmu okoliu sprítomňovať Božiu tvár.

K tomu vám zo srdca udeľujem svoje apoštolské požehnanie.

✠ Mons. Tomáš Galis
žilinský biskup